

مشاهیر مدفون در حرم مطهر امام رضا(ع)

در حرم مطهر امام رضا(ع) مدفون مشاهیری را می‌بینیم که از بزرگان و عارفان زمان خود بوده‌اند؛ شیخ بهایی، شیخ حرعاملی، علامه طبرسی، شیخ حسنعلی نخودکی، علامه جعفری، آیت‌الله کوهستانی و آیت‌الله سیدجواد خامنه‌ای برخی از این افراد هستند.

در حرم مطهر امام رضا(ع) مدفون مشاهیری را می‌بینیم که از بزرگان و عارفان زمان خود بوده‌اند؛ شیخ بهایی، شیخ حرعاملی، علامه طبرسی، شیخ حسنعلی نخودکی، علامه جعفری، آیت‌الله کوهستانی و آیت‌الله سیدجواد خامنه‌ای برخی از این افراد هستند.

به گزارش خبرگزاری بین‌المللی قرآن(ایکنا) از خراسان رضوی، بسیاری از افرادی که به حرم مطهر امام رضا(ع) مشرف می‌شوند، غیر از زیارت و بازدید از مکان‌های خاص و معماری زیبای این آستان با مدفن علما و بزرگانی که در این حریم جای گرفته است، آشنا می‌شوند که در ادامه برخی از بزرگانی که در حریم ملکوتی ثامن‌الحجج(ع) به خاک سپرده شده‌اند را معرفی می‌کنیم.

شیخ محمد بن حسن حرّ عاملی

شیخ محمد بن حسن حرّ عاملی معروف به شیخ حر عاملی در سال 1033 قمری در روستای «مشغره» از توابع جبع عامل لبنان چشم به جهان گشود. شیخ حسن ظهیر، شهید ثانیو پدرش از استادان او بودند. تا چهل سالگی در کشور سوریه و منطقه جبل عامل، نزد استادان شیعی آموزشی دید و بعدها به عراق و خراسان عزیمت کرد.

وی برای زیارت علی بن موسی به ایران رفت و مدتی در اصفهان با علامه مجلسی بود و هر دو برای هم اجازه نقل روایت صادر کرده‌اند. سپس به مشهد رفت و پس از مدتی «قاضی القضاة» و «شیخ الإسلام» خراسان شد. از مهم‌ترین تألیفات وی کتاب «وسائل الشیعة» است.

شیخ حرّ عاملی در بیست و یکم ماه رمضان 1104 در هفتاد و یک سالگی چشم از جهان فرو بست و در زیر گنبد حضرت رضا(ع) کنار منبر، برادرش شیخ احمد صاحب الدرالمسلوک در ایوان یکی از حجره‌های صحن انقلاب جنب مدرسه میرزا جعفر به خاک سپرده شد.

محمد بهاء الدین عاملی(شیخ بهایی)

وی در سال 953 هجری قمری در شهر بعلبک لبنان دیده به جهان گشود. نسب شیخ بهایی به حارث همدانی، صحابی جلیل‌القدر امیرالمؤمنین علی(ع) می‌رسد. پدرش از فقها و محدثان بود و به درخواست شاه طهماسب صفوی به‌عنوان «شیخ‌الاسلام دارالسلطنه قزوین» انتخاب شد و بعد از رحلت پدر بزرگوارش در عهد شاه عباس صفوی خود به این مقام منصوب شد.

سعی در احیای خاطره مردان بزرگ، یکی از تلاش‌های اجتماعی شیخ بهایی است که در این جریان تاریخی ثبت شده است. در شش کیلومتری شمال غربی مشهد، آرامگاه با شکوه خواجه ربیع واقع است که از زیارتگاه‌های بسیار مشهور است. خواجه ربیع جزو تابعان اصحاب پیامبر اسلام(ص) و یکی از هشت زاهد نامی تاریخ اسلام به‌شمار می‌آید. این آرامگاه به سفارش شیخ بهایی و به دستور شاه عباس ساخته شده است.

مرگ این عارف بزرگ و دانشمند را به سال 1030 و یا 1031 هجری در پایان هشتاد و هفتمین سال حیاتش ذکر کرده‌اند.

شیخ پیر پالان دوز

شیخ محمد عارف عباسی مشهور به «پیر پالان دوز» از عرفا و پیران سلسله ذهبیه است که در نیمه دوم قرن دهم هجری قمری ولادت یافت. ایشان متولد روستای کارند مشهد و معاصر شیخ بهایی بوده‌اند. او علاوه بر این‌که در عرفان به مقامات بلندی دست یافت، در کیمیایگری و خطاطی متبحر بود.

شیخ محمد در خط ثلث استاد بوده و هفت سوره از قرآن نگاشته شده به خط خوش ایشان موجود است. وی با اینکه صاحب موقعیت بود و می‌توانست بدون کوشش زندگی خوبی داشته باشد، از راه پالان دوزی روزگار می‌گذراند. شیخ محمد عارف، برمبنای باور توحیدی خود و توکل بر خدا و ذکر تشکر و خدمت و طاعت و قناعت و ایثار که از صفات عارفان است به جستجوی راه معرفت پرداخت و مدتی از عمر خود را به کسب فیض از اهل حق سپری کرد و به بروز کراماتی معروف شد.

سرانجام عالم ربانی، محمد عارف عباسی در سال 985 ه. ق جان به جانان تسلیم کرد. مقبره این عارف بزرگ جنب حرم رضوی در مشهد مقدس واقع و در شمال شرقی حرم مطهر، واقع در ابتدای خیابان نواب صفوی (پایین خیابان)، زیارتگاه بسیاری از شیفتگان اهل بیت عصمت و طهارت(ع) است. بنای اولیه آرامگاه شیخ مربوط به عهد صفویه بوده است که سلطان محمد (معروف به خدابنده) پدر شاه عباس صفوی آن را در سال 985 ق بنا نهاد و در سال‌های اخیر توسط آستان قدس بازسازی شده است.

شیخ حسنعلی اصفهانی معروف به نخودکی

آیت‌الله حاج شیخ حسنعلی اصفهانی نخودکی در نیمه ماه ذیقعد سال 1279 ه. ق در اصفهان به دنیا آمد. علوم مقدماتی را از پدر و معلمان دیگر فرا گرفت و زیر نظر استاد بزرگوارش حاج میرزا محمد صادق که از بزرگان عرفان اسلامی بود، تربیت معنوی و

الهی دید. وقتی که به سن جوانی رسید علوم ادبی و بخشی از علوم ریاضی را نزد مرحوم آخوند کاشی و علوم عقلی و فلسفی را از دانشمند بزرگ جناب میرزا جهانگیر خان قشقایی به دست آورد و پس از آن به نجف اشرف رفت و به ادامه تحصیل و تهذیب نفس پرداخت. در نجف معاشرت و مجالست او بیشتر با مرحوم آیت‌الله حاج سیدمرتضی کشمیری بود و آیت‌الله کشمیری از اوتاد عصر خود و از اعظم فقهاء به‌شمار می‌رفت.

آیت‌الله اصفهانی نخودکی پس از طی مراحل لازم علمی و معنوی به اصفهان بازگشت و پس از مدتی از اصفهان به مشهد مسافرت کرد و در این سفر برای او مکاشفه‌ای روی داد که او را مجبور ساخت تا آخر عمر در مشهد و در مجاورت حضرت امام رضا(ع) باشد. برای همین به اصفهان آمد، هر چه داشت فروخت، همه تعلقات خود را از اصفهان قطع کرد و به مشهد رفت. آیت‌الله اصفهانی نخودکی از هفت سالگی تا آخر عمر همه شب‌های جمعه را بیدار می‌ماند و تا صبح به عبادت مشغول می‌شد. گاهی هیجده ساعت متوالی به خواندن نماز، دعا و ذکر می‌پرداخت و در این عصر، سالک و عارف متشرعی مانند او دیده نشده است. او مقداری از وقت خود را به تدریس می‌گذراند و بیشتر اوقات او به برآوردن حوائج مؤمنان و مراجعه‌کنندگان صرف می‌شد.

آیت‌الله اصفهانی نخودکی روز 18 شعبان سال 1361 ه.ق در محله سعدآباد مشهد در سن 82 سالگی رحلت کرد. برای او تشییع بی‌نظیری ترتیب یافت و در صحن عتیق (صحن انقلاب کنونی) در جنب ایوان شاه عباس مقابل غرفه‌ای که غرب ایوان است، دفن شد. مشهور است که وی زمان وفات و محل دفن خویش را قبل از مرگ به نزدیکانش اعلام کرده بود.

آیت‌الله‌العظمی حاج میرزا علی آقا فلسفی

وی در هشتم دی 1299 شمسی در تهران به دنیا آمد. ایشان پس از 85 سال زندگی، مقارن اذان ظهر روز تاسوعای سال 1427 هجری قمری، برابر با 19 بهمن 1384 هجری شمسی دار فانی را وداع گفتند و پیکر ایشان در رواق دارالسرور و در کنار آیت‌الله مروارید آرام گرفت.

استاد سیدجلال‌الدین موسوی آشتیانی

استاد موسوی آشتیانی در سال 1304 ه. ش در آشتیان از توابع شهرستان اراک متولد شد. ایشان در سال 1323 به تشویق و راهنمایی روحانی آشتیان جهت تکمیل تحصیلات به دارالعلم قم هجرت کرد. سپس در سال 1336 برای تکمیل علوم نقلی راهی نجف شد. در همین زمان سخت بیمار شد و به ناچار به ایران بازگشت.

استاد آشتیانی پس از یک دوره بیماری و بر اثر کهولت سن، در سن هشتاد سالگی در سوم فروردین 1384 در مشهد مقدس دار فانی را وداع گفت. پیکر پاک استاد در صحن آزادی حرم مطهر ثامن‌الحجج به خاک سپرده شد.

آیت‌الله سید ابراهیم علم‌الهدی سبزواری

آیت‌الله حاج سید ابراهیم علم‌الهدی سبزواری فرزند حاج سیدمحمد حسینی علم‌الهدی در سال 1335 قمری مطابق با سال 1396 شمسی در شهر سبزوار و در خانواده‌ای متدین به دنیا آمد. وی در مدت عمر بابرکت خود آثار متعددی را تألیف کرد که برخی از آن‌ها عبارتند از: تقریرات دروس خارج فقه و اصول و تفسیر آیت‌الله العظمی میلانی، آیات العقائد، حاشیه بر نهاییه الدرایه آیت‌الله شیخ محمد حسین اصفهانی و یک دوره اصول.

آیت‌الله علم‌الهدی سرانجام در سن 85 سالگی در ماه شعبان سال 1420 قمری برابر با 12 آذر سال 1378 شمسی بر اثر بیماری دار فانی را وداع گفت و پیکر پاکش در رواق دارالزهده حرم مطهر رضوی تدفین شد.

آیت‌الله سیدجواد خامنه‌ای

وی فرزند سیدحسین خامنه‌ای، از علمای برجسته، مجتهدان پرهیزگار و روحانیان زاهد روزگار در سال 1313 ه.ق در نجف اشرف به دنیا آمدند و پس از گذشت 2-3 سال در بازگشت خانواده به آذربایجان، در آن شهر سکنی گرفته و دوران نوجوانی را در جریان رخدادهای نهضت مشروطه پشت سر نهاد.

آیت‌الله خامنه‌ای، علوم مقدماتی را در مدرسه‌های آن زمان تبریز به پایان رسانید و در حدود سال 1336 ه.ق، یعنی در 23 سالگی راهی مشهد مقدس شد. وی مدرس حوزه مشهد بود و سمت امام جماعت مسجد صدیقی‌ها واقع در بازار بزرگ مشهد را نیز بر عهده داشت. نسب آیت‌الله خامنه‌ای به حضرت سلطان سیدمحمد که از سادات حسینی است و با چهار واسطه فرزند امام سجاد(ع) می‌شود، می‌رسد.

این عالم ربانی سرانجام پس از سال‌ها تلاش و کوشش در راه کسب مکارم اخلاقی و علمی و تربیت فرزندان صالح در 27 شوال 1406 ه.ق برابر با 15 تیر 1365 به لقاءالله پیوست و پیکر مطهرش در دارالفیض حرم مطهر حضرت رضا(ع) به خاک سپرده شد.

پیر پارسای کوهستان

آیت‌الله کوهستانی در یکی از روزهای سال 1308 قمری (1267 ه.ش) در روستای کوهستان دیده به جهان گشود. ایشان مشهور به «آقا جان» بودند. مهم‌ترین خدمات و مجاهدت‌های مخلصانه آیت‌الله کوهستانی در عرصه علم و دین تأسیس حوزه علمیه در روستای «کوهستان» یعنی زادگاه خودش بود.

سرانجام وی در بعد از نیمه شب جمعه چهاردهم ربیع‌الاول برابر با هشتم اردیبهشت سال 1351 شمسی دار فانی را وداع گفتند؛ پیکر مطهر آن عالم ربانی در حرم مطهر امام رضا(ع) به خاک سپرده شد.

شیخ هاشم مدرس قزوینی

وی بیستم خرداد سال 1270 شمسی در روستای «قلعه هاشم خان» قزوین به دنیا آمد. از جمله شاگردان ایشان می‌توان به این افراد اشاره کرد: سیدعلی خامنه‌ای (رهبر جمهوری اسلامی ایران)، میرزا حسنعلی مروارید، میرزا جواد آقا تهرانی، محمد رضا حکیمی (نویسنده الحیاء) و محمد تقی شریعتی مزینانی (پدر دکتر علی شریعتی). وی در تاریخ بیست و سوم مهر 1339 در شهر مشهد درگذشت و در جوار بارگاه امام رضا(ع) به خاک سپرده شد.

آیت‌الله حاج شیخ مجتبی قزوینی خراسانی

آیت‌الله قزوینی خراسانی در سال 1318 ه. ق. در قزوین متولد شد. وی از سال 1347 هجری قمری در حوزه علمیه مشهد شروع به تدریس و تربیت طلاب و فاضلان کرد و بدین ترتیب چهل سال از عمر خویش را در مرکز مهم علمی شهر مقدس مشهد صرف این امر کرد.

حاصل این دوره، تربیت ده‌ها تن عالم و فاضل و مدرس و واعظ و محقق است. ایشان در 14 فروردین 1346 ه. ش. در مشهد مقدس درگذشت و در ضلع غربی دارالحججه حرم رضوی به خاک سپرده شد.

حاج شیخ محمد رضا کلباسی

حاج شیخ محمد رضا کلباسی 25 ذیقعه 1295 در اصفهان متولد شد. نیس اللیل در شرح دعای کمیل، نفحات اللیل، مکیال الیقین در شرح اصول دین، دعوه الحسینیة و راهنمای تبلیغ از آثار چاپ شده ایشان است. آیت‌الله کلباسی شب سه شنبه چهارم شوال 1383 ه. ق. در مشهد از دنیا رفت و در صحن عتیق در ایوان مجاور دفتر کشیک خانه بالا خیابان دفن شد.

آیت‌الله حسنعلی مروارید

میرزا حسنعلی مروارید، هشتم شوال 1329 ه. ق. در مشهد مقدس پا به عرصه حیات نهاد. پدرش حجت‌الاسلام والمسلمین حاج شیخ محمد رضا مروارید از عالمان وارسته مشهد بود.

آیت‌الله مروارید که از شاگردان آیت‌الله میرزا مهدی اصفهانی و عارف مشهور، شیخ حسنعلی نخودکی به‌شمار می‌آمد، سال‌ها در حوزه مشهد به تربیت طلاب و دانش پژوهان پرداخت.

ایشان در 96 سالگی در نوزدهم شعبان المعظم 1425 ق. برابر با چهاردهم مهر 1383 ه. ش. به لقای حق شتافت و در حرم رضوی به خاک سپرده شد.

آیت‌الله شیخ محمدتقی آملی

شیخ محمدتقی آملی، فقیه امامی، فرزند مولا محمد آملی در 11 ذی القعدة 1304 ه. ق. در تهران متولد شد. آیت‌الله آملی از اعظام علمای معاصر و جامع معقول، منقول و مجتهد در فروع و اصول بودند. چنان که حائز منقبتین علم و عمل بود. هم در مراقبت حظی وافر داشت که دارای رتبت عنایت بود و هم در سلوک الی الله نصیب اوفی داشت که واجد عزم و همت بود و هم در تدریس توفیق والا داشت و هم در تصنیف ید طولی.

عالم ربانی آیت‌الله شیخ محمدتقی آملی روز شنبه 29 شوال سال 1391 ه. ق. برابر با 27 آذرماه 1350 ه. ش. در تهران درگذشت و در باغ رضوان حرم حضرت رضا (ع) در مقبره میرزا حسین فقیه سبزواری به خاک سپرده شد.

علامه امین‌الاسلام طبرسی

علامه بزرگوار امین‌الاسلام، ابوعلی فضل بن حسن طبرسی از جمله اندیشمندان نادری است که هر چند در دانش‌های رایج عصر خویش خبره بود، منزلت او در تفسیر، تمام ابعاد و جوانب علمی‌اش را تحت شعاع قرار داده، وی را به مثابه مفسری سترگ در دنیای دانش و معرف معرفی کرد. او به سال 468 (یا 469 ق.) دیده به جهان گشود.

امام مفسران، امین‌الاسلام طبرسی پس از هفتاد و نه (هشتاد) سال زندگی با برکت و سراسر خدمت به اسلام و مردم، شبانگاه روز نهم ذیحجه سال 548 ق. در شب عید قربان در شهر سبزوار به دیار حق شتافت و جهان اسلام را در عزایش سیه پوش ساخته، در سوگ نشاند. برخی از نویسندگان اسلامی شیخ طبرسی را به‌عنوان شهید یاد کرده‌اند که به‌وسیله سم به شهادت رسیده است. در مقابل، گروهی نیز با توجه به همزمان بودن رحلت شیخ بافتنه طائفه و غز، به شهر ایشان به دست این گروه شورش اشاره کرده‌اند.

پیکر پاک علامه از سبزوار به مشهد مقدس انتقال یافت و در نزدیکی حرم مطهر امام رضا(ع) در محلی به نام قبرستان قتلگاه به خاک سپرده شد. آرامگاه او که در ابتدای خیابان طبرسی واقع شده، از آغاز، محل زیارت مؤمنان بوده است و در سال 1370 به موجب طرح توسعه حرم، به داخل باغ رضوان انتقال داده شد.

آیت‌الله حاج شیخ ذبیح‌الله ذبیحی قوچانی

وی از علمای عامل و مجتهدین نامدار معاصر خراسان، در سال 1329 قمری برابر با سال 1289 شمسی در روستای خیرآباد مایوان متولد شد.

این عالم ربانی در سحرگاه روز سه‌شنبه 24 اسفند سال 1372 شمسی بر اثر سکته قلبی درگذشت و در میان اندوه فراوان علاقه‌مندانش در صحن آزادی (نزدیک ایوان طلا) حرم رضوی آرام گرفت.

آیت‌الله شیخ حبیب‌الله گلپایگانی

آیت‌الله شیخ حبیب‌الله گلپایگانی تابستان در سال 1297 در شهر گلپایگان به دنیا آمد. وی در سال 1335 به قصد کسب فیض پیاده به مشهد آمد و در مدرسه فاضل خان و پس از خرابی آن در مدرسه خیرات خان به تدریس فقه و تفسیر مشغول شد و پس از نیم قرن تدریس و اقامه جماعت در مدارس دینی و مسجد گوهرشاد در سال 1384 دعوت حق را لبیک گفت و پیکرش در رواق دارالسلام حرم مطهر به خاک سپرده شد.

آیت‌الله حاج شیخ مرتضی آشتیانی

آیت‌الله حاج شیخ مرتضی آشتیانی در سال 1280 قمری در تهران به دنیا آمد. شیخ مرتضی سطوح مقدماتی تحصیلی را نزد پدر و میرزا ابوالحسن جلوه فراگرفت. پس از خدمت پدر، تولیت مسجد خازن الملک که در آن زمان موقعیت سیاسی ویژه‌ای داشت، برعهده گرفت.

سرانجام این عالم ربانی در 28 آبان 1325 شمسی مصادف با 24 ذیحجه 1365 قمری در سن 85 سالگی دار فانی را وداع گفت و در دار السعاده آستان قدس رضوی پای مبارک امام رضا(ع) مدفون شد.

علامه محمد صالح مازندرانی (سمانی)

وی در سال 1298 در کربلای معلی به دنیا آمد. وی در محضر بزرگانی همچون شیخ اسماعیل بروجردی و حاج میرزا حسین بن میرزا خلیل و مرحوم آخوند محمد کاظم خراسانی تلمذ نموده و نبوغ علمی خویش را با کسب درجه اجتهاد به اثبات می‌رساند. علامه در سال 1324 هجری قمری به علت بیماری چشم، پس از 12 سال تحصیل در نجف اشرف به ایران مراجعت کرد و پس از مدت کوتاهی اقامت در تهران عازم مازندران می‌شود و در موطن اجدادی خود بابل ساکن می‌شود. ایشان در 21 دی‌ماه 1391 ه.ق، در سن 93 سالگی به لقاء الله پیوست و در جوار آستان ملکوتی امام رضا(ع) رخ در نقاب خاک کشید.

علامه محمدتقی جعفری

استاد علامه محمد تقی جعفری در سال 1304 خورشیدی در شهر تبریز متولد شد و پس از تحصیلات عالی علوم اسلامی در شهر تبریز، تهران، قم و نجف اشرف در محضر آیات عظام، میرزا فتاح شهیدی، شیخ محمدرضا تنکابنی، شیخ کاظم شیرازی، سید عبدالهادی شیرازی، سید ابوالقاسم خویی و سیدمحسن حکیم کسب فیض کرد. وی علاوه بر خواندن دروس معمول حوزه از جمله فقه و اصول و... برای اینکه بداند فیزیک نظری چیست از نوه‌های مرحوم کاشف‌الغطاء که در نجف بودند استفاده می‌کرد و برای یادگیری مباحث نظری ریاضی به «احمد امین» صاحب کتاب «التکامل فی الاسلام» که در کاظمین بود مراجعه می‌کرد. علامه محمد تقی جعفری بر اثر بیماری در تاریخ 25 آبان ماه سال 1377 به رحمت ایزدی پیوست و در مشهد مقدس در رواق دارالزهده واقع در حرم مطهر امام رضا(ع) به خاک سپرده شد.

آیت‌الله حاج میرزا حسین سبزواری

مشهور به فقیه سبزواری فرزند آیت‌الله میرزا موسی (1265-1337 ه.ق) سوم رمضان 1309.ق در شهر سامرا دنیا آمد و در سال 1318 ه.ق همراه پدر خود آیت‌الله میرزا موسی به سبزواری رفت و در آنجا به تحصیل علوم دینی پرداخت. وی در سال 1326 ه.ق برای ادامه تحصیل وارد مشهد شد.

در آخرین روزهایی که فضلا و طلاب در حوزه درس ایشان می‌نشینند و از بیانات علمی و فقهی ایشان استفاده می‌کنند، بارها به شاگردان خود خطاب نموده و کتاب را محکم به هم زده و چنین می‌گوید: «این آخرین جلسه درس و بحث من است و دیگر مرا در اینجا نخواهید دید». از شنیدن این مطلب، طلاب متأثر و ناراحت می‌شوند اما خود مرحوم فقیه سبزواری، این سخن را با تبسم و بشاشت می‌گویند و هرگز اثری از حزن و غم و ترس در چهره ایشان دیده نمی‌شود.

وی روز شنبه 24 شوال 1384 ه.ق (1345 ه.ش) در 77 سالگی، درگذشت و در باغ رضوان در ناحیه شمالی حرم مطهر امام رضا(ع) به خاک سپرده شد.

میرزا مهدی آیت‌الله‌زاده خراسانی

میرزا مهدی آیت‌الله‌زاده خراسانی فرزند عالم بزرگ، آخوند ملا محمد کاظم خراسانی که در ذکاوت و هوش اعجوبه‌ای بود، در حدود سال 1254 شمسی در نجف اشرف به دنیا آمد. وی پس از آموختن مقدمات و سطوح حوزوی، قصد ادامه تحصیل داشت اما بر اثر بیماری شدید چشم، از این کار باز ماند و وارد خدمات اجتماعی و سیاسی شد.

آخرین سفر میرزا مهدی آیت‌الله زاده خراسانی به ایران در سال 1324 ه.ش اتفاق افتاد. او وقتی به تهران رسید بیمار شد و 28 اردیبهشت همان سال چشم از جهان فروبست و جسد او را به مشهد حمل کردند و در دارالسعاده کنار قبر امام هشتم (ع) به خاک سپردند.

حاج شیخ محمدرضا کلباسی

حاج شیخ محمد رضا کلباسی 25 ذیقعه 1295 در اصفهان متولد شد. نیس اللیل در شرح دعای کمیل، نفحات اللیل، مکیال الیقین در شرح اصول دین، دعوه الحسینیة و راهنمای تبلیغ از آثار چاپ شده ایشان است.

آیت‌الله کلباسی شب سه‌شنبه چهارم شوال 1383 ه.ق در مشهد از دنیا رفت و در صحن عتیق در ایوان مجاور دفتر کشیک خانه بالا خیابان دفن شد.

شاعری عارف؛ میرزا حبیب‌الله مجتهد خراسانی

حاج میرزا حبیب الله خراسانی در شامگاه سومین روز فروردین 1225 ه.ش در مشهد به دنیا آمد. وی از شاعران عارف و از

روحانیان دانشمند خراسان بوده است. او پس از اخذ علوم ادب، فقه و اصول از محضر حاج میرزا نصرالله، عازم نجف شد. وی با ادبا و متفکرین شهرهای کاظمین و بغداد نیز در ارتباط بود. حبیب‌الله زبان فرانسه را آموخت. وی در 1287 ه.ش در بحرآباد در پی عزم مهاجرت از ایران به دیار حق شتافت. پیکر این عالم فرهیخته در حرم امام رضا(ع) بالای صفه شاه طهماسب، در سردابه‌ای که نیای بزرگوارش سیدمحمد مهدی شهید به خاک سپرده شده بود، دفن شد.